

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД**РІШЕННЯ**
Іменем України

27 лютого 2023 року

м.Київ

Вищий антикорупційний суд колегією суддів у складі:
головуючого (судді-доповідача) Кравчука О.О.,
суддів: Білоус І.О., Крука Є.В.,
секретар судового засідання Слаква О.О.

за участі представників позивача

(Міністерство юстиції України) Кржевіна В.М., Мірошника А.С.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Києві
адміністративну справу за позовом Міністерства юстиції України до Черняка Олексія
Юрійовича (РНОКПП

треті особи: Хархан Ольга Олегівна (РНОКПП
)

Черняк Тетяна Юріївна (РНОКПП

), про застосування санкції, передбаченої
пунктом 1¹ частини першої статті 4 Закону України «Про санкції»,

ВСТАНОВИВ:**1. Історія провадження**

16.02.2023 до Вищого антикорупційного суду звернулось Міністерство юстиції
України (далі - позивач) з адміністративним позовом до Черняка Олексія Юрійовича
(далі - відповідач) про застосування санкції, передбаченої пунктом 1¹ частини 1 статті
4 Закону України «Про санкції», та стягнення активів у дохід держави.

17.02.2023 ухвалою суду відкрите провадження у цій адміністративній справі та
залучено до участі у справі як третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо
предмета спору на стороні відповідача: Хархан Ольгу Олегівну, Черняк Тетяну
Юріївну.

17.02.2023 ухвалою суду задоволено заяву позивача про забезпечення позову.
Заборонено органам державної реєстрації прав на нерухоме майно вчиняти будь-які
реєстраційні дії (реєстрацію прав власності, скасування реєстрації права власності та
інших речових прав, у тому числі реєстрацію правочинів щодо відчуження, передачі у
володіння та користування третім особам та інше) щодо: двокімнатної квартири
загальною площею 40.4 кв. м, з яких житлова площа складає 26.6 кв.м., адреса:
Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Жуковського, б. 24, кв. 22;

трикімнатної квартири загальною площею 72.9 кв.м, з яких житлова площа складає 43.4 кв.м., адреса: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Жуковського, б. 24, кв. 23; трикімнатної квартири загальною площею 97.9 кв.м, з яких житлова площа складає 58.8 кв.м., адреса: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Гаспринського, б. 96, кв. 28. Також, заборонено органам державної реєстрації прав на транспортні засоби вчиняти будь-які реєстраційні дії (реєстрацію прав власності, скасування реєстрації права власності та інших речових прав, у тому числі реєстрацію правочинів щодо відчуження, передачі у володіння та користування третім особам та інше) щодо: транспортного засобу Chrysler Jeep Wrangler 2, номер та серія знака АК7048ВТ, свідоцтво про реєстрацію від 13 листопада 2010 року № САЕ143287, VIN 1J4FY19P2VP512571; транспортного засобу INFINITI FX35, номер та серія знака АК0090ВН, свідоцтво про реєстрацію від 18 жовтня 2008 року № АКС040167, VIN JNRAS18W79M150495.

2. Зміст позовних вимог та їх обґрунтування позивачем

2.1. Позивач просив застосувати до Черняка Олексія Юрійовича, 27 серпня 1973 року народження, колишнього депутата державної думи федеральних зборів російської федерації VIII скликання, фракція – всеросійська політична партія «єдина росія», санкції, передбачені пунктом 11 частини першої статті 4 Закону України "Про санкції". Стягнути в дохід держави активи, а саме:

- двокімнатну квартиру загальною площею 40.4 кв.м, з яких житлова площа складає 26.6 кв.м., адреса: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Жуковського, б. 24, кв. 22;

- трикімнатну квартиру загальною площею 72.9 кв.м, з яких житлова площа складає 43.4 кв.м., адреса: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Жуковського, б. 24, кв. 23;

- трикімнатну квартиру загальною площею 97.9 кв.м, з яких житлова площа складає 58.8 кв.м., адреса: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Гаспринського, б. 96, кв. 28;

- транспортний засіб Chrysler Jeep Wrangler 2, номер та серія знака АК7048ВТ, свідоцтво про реєстрацію від 13 листопада 2010 року № САЕ143287, VIN 1J4FY19P2VP512571;

- транспортний засіб INFINITI FX35, номер та серія знака АК0090ВН, свідоцтво про реєстрацію від 18 жовтня 2008 року № АКС040167, VIN JNRAS18W79M150495.

2.2. Обґрунтовуючи позов, позивач зазначив, про те, що рішенням Ради національної безпеки і оборони України (далі – РНБО) від 07 вересня 2022 року «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (введене в дію Указом Президента України від 07 вересня 2022 року № 637/2022) стосовно **Черняка Олексія Юрійовича**, 27 серпня 1973 року народження, уродженця м. Алмати Республіки Казахстан, депутат державної думи федеральних зборів російської федерації VIII скликання, фракція – всеросійська політична партія «єдина росія», застосовано санкцію у виді блокування активів.

Накладення санкції пов'язано з тим, що як депутат державної думи рф, Черняк О.Ю. працював над подальшою інтеграцією так званої «республіки крим» до російської федерації і тим самим активно підтримував дії та впроваджував політику, яка підриває або загрожує територіальній цілісності, суверенітету та незалежності України. Також Черняк О.Ю. голосував за постанову № 58243-8 «Про звернення державної думи федеральних зборів російської федерації до президента російської федерації в.в. путіна про необхідність визнання донецької народної республіки та луганської народної республіки» і тому підтримував та впроваджував дії та політику,

які підривають територіальну цілісність, суверенітет та незалежність України та її більше дестабілізують Україну.

2.3. В обґрунтування позову, позивач також зазначає, що на дату подання цієї заяви до суду війська рф за наказом президента рф продовжують безпідставні злочинні військові дії, що призвели, призводять і призводитимуть до численних смертей громадян України, їх страждань, катувань, зґвалтувань, завдання ним матеріальної, моральної та психологічної шкоди. Мільйони українців були змушені покинути свої домівки, шукати притулок в Україні та за її межами, без жодного уявлення про те, коли вони зможуть повернутися на рідну землю й відновити нормальне життя. Однією із штучно створених передумов цієї неспровокованої агресії було визнання так званих «донецької народної республіки» та «луганської народної республіки» указами президента рф від 21 лютого 2022 року № 71 (посилання на указ: <https://publication.pravo.gov.ru/Document/View/0001202202220002>) та 21 лютого 2022 року № 72 (посилання на указ: <https://publication.pravo.gov.ru/Document/View/0001202202220001>). Відповідно до ідентичних положень цих указів, сама Україна не дотримувалась умов Мінських домовленостей, в зв'язку з чим, рф визнала «незалежність» цих «республік». Крім того, відповідно до вказаних указів, у зв'язку з зверненнями «голів республік», війська рф було введено на територію Донецької та Луганської областей України для «підтримки миру».

Первинна законодавча ініціатива вказаного визнання походить від державної думи рф. Так, 15 лютого 2022 року на голосування державної думи рф було винесено проект постанови № 58243-8 «Про звернення державної думи федеральних зборів російської федерації «До президента російської федерації в.в. путіна щодо необхідності визнання донецької народної республіки та луганської народної республіки». Відповідно до даних офіційного сайту державної думи рф (vote.duma.gov.ru), за цю постанову проголосувало 78 відсотків депутатів від загальної їх кількості, зокрема депутат від фракції всеросійської політичної партії «єдина росія» Черняк Олексій Юрійович.

Крім того, 22 лютого 2022 року на голосування державної думи рф було винесено проекти федеральних законів № 75577-8 «Про ратифікацію договору про дружбу, співробітництво і взаємодопомогу між російською федерацією та луганською народною республікою» та № 75578-8 «Про ратифікацію договору про дружбу, співробітництво і взаємодопомогу між російською федерацією та донецькою народною республікою». За вказані федеральні закони проголосувало відповідно 88,7 та 88,9 відсотків депутатів від загальної їх кількості, зокрема, депутат Черняк Олексій Юрійович.

Таким чином, відповідач як депутат державної думи рф своїм голосом підтримав формальне виправдовування воєнного нападу на територію України.

2.4. Окрім того в позовній заяві позивач зазначає та надає на підтвердження цьому відповідні докази, що в період з 22 лютого 2022 року по дату подання позовної заяви до суду на власній сторінці у соціальній мережі «Вконтакте» (<https://vk.com>) відповідачем було поширено більше 20 публікацій, направлених на:

- 1) підтримку формальної анексії тимчасово непідконтрольних територій Донецької та Луганської областей України;
- 2) підтримку воєнного вторгнення рф на територію України;
- 3) підтримку проведення нелегітимних референдумів на території Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей;
- 4) підтримку збройних сил рф, президента рф путіна та взятого щодо України фашистського політичного курсу рф загалом.

Зокрема, на сторінці Черняка О.Ю. було опубліковано:

- публікацію від 22 лютого 2022 року, в якій відповідач висловлює свою підтримку визнання незалежності так званих «днр» та «лнр», підтримку підписання «договорів про дружбу» з цими утвореннями та вдячність за це президенту рф путіну (посилання на публікацію: https://vk.com/wall575886325_11564);

- публікації від 24 лютого 2022 року, якими відповідач розповсюджує російську пропаганду, відповідно до якої рф нібито не завдає ракетних ударів по цивільній інфраструктурі України, військовослужбовці України нібито не чинять спротиву військам рф, а також що так звана «спеціальна воєнна операція» нібито є «миротворною», і її метою є «припинення геноциду» (посилання на публікації: https://vk.com/wall575886325_11578; https://vk.com/wall575886325_11579; https://vk.com/wall575886325_11590);

- публікацію від 27 квітня 2022 року, якою відповідач повідомляє про свою участь у дискусії на тему так званої «денацифікації» України (посилання: https://vk.com/wall575886325_12732);

- публікацію від 09 червня 2022 року, якою відповідач пропагує підтримку збройних сил рф, які, за словами підсанкційної особи, воюють з «українськими неонацистами». Крім того, вказана публікація супроводжується відеозаписом, в якому зображено систему «ураган» з намальованою на ній латинською літерою «Z», що вживається як символіка збройних сил рф (посилання на публікацію: https://vk.com/wall575886325_12900);

- публікацію від 22 липня 2022 року, якою відповідач розповсюджує інформацію про конкурс «диктант перемоги» (посилання на публікацію: https://vk.com/wall575886325_13113). «Диктант перемоги» є проектом партії «єдина росія». На офіційному сайті проект (<https://диктантпобеды.рф>) розміщено такі статті як, зокрема, «музеї покажуть нацизм», у якій йдеться про виставку фотографій та документів, які нібито показують «звірства» так званих «українських націоналістів» (посилання на статтю: <https://диктантпобеды.рф/news/muzei-pokazhut-nacizm>; роздруківка статті додається) та «путін: перемогу у великій вітчизняній війні була досягнута і за рахунок економіки», в якій вказано, що президент рф путін в.в. стверджує, що перемога у великій вітчизняній війні здобувалася і за рахунок економіки, що було сказано у значенні, що росія готова жертвувати власними громадянами заради того, щоб перемогти України у розпочатій росією війні (посилання на статтю: <https://диктантпобеды.рф/news/putin-pobeda-v-velikoy-otechestvennoy-voyne-by-la-dostignuta-i-za-schet-ekonomiki>).

- публікацію від 22 серпня 2022 року, якою відповідач вітає читачів із днем прапора рф та називає воєнний напад рф на Україну та події, пов'язані з ним «спеціальною воєнною операцією» (посилання на статтю: https://vk.com/wall575886325_13232). Решта публікацій є ідентичними за ідеологічним наповненням.

Вказані публікації, на думку позивача, свідчать про продовжувану, свідому підтримку підсанкційною особою політики рф, а також про виконання нею з власної волі дій, пов'язаних із не тільки пропагуванням цієї політики шляхом розповсюдження її публікаціями у соціальних мережах, але й безпосередньою матеріальною підтримкою збройних сил рф, а також прийняттям відповідачем участі у плануванні та підготовці підґрунтя для майбутнього воєнного нападу на Україну, виправдовуванні та визнання правомірною збройної агресії проти України, окупації території України вчинення діянь, які відповідно до норм міжнародного права та/або законодавства України мають ознаки військових злочинів, підтримки геноциду та злочинів проти людяності, а також дій, пов'язаних із пропагандою та підтримкою воєнної агресії з боку та матеріальним забезпеченням її збройних сил.

2.5. Враховуючи вищевикладене, посилаючись на пункт 1, підпункт «в» пункту 1

частини 1 статті 51 Закону України «Про санкції» позивач стверджує, що Черняк О.Ю. вчинив: участь в ухваленні рішення щодо поширення юрисдикції РФ на території, що входять до складу України шляхом голосування за формальну анексію таких територій, а отже, де-факто, підтримку воєнного нападу на Україну; ідеологічну підтримку дій країни-агресора, що підривають та загрожують територіальній цілісності, суверенітету та незалежності України, шляхом поширення ідеї денацифікації України, пропагування підтримки дій вищого політичного керівництва Росії, виправдовування воєнних дій проти України та сприяння злочинам проти територіальної цілісності України, геноциду народу України та людяності; участь в прийнятті рішення щодо воєнного нападу на Україну шляхом участі в укладенні та підтримуванні власним голосом нормативно-правових актів, якими РФ де-факто оголосила про намір воєнного нападу на Україну та анексію її територій, а також відкриту підтримку позиції уряду РФ і розповсюдження проросійської пропаганди у інтерв'ю засобам масової інформації.

2.6. Відповідно до частини 5 статті 22 Кодексу адміністративного судочинства України (далі - КАС України) Вищий антикорупційний суд вирішує адміністративні справи щодо застосування санкції, передбаченої пунктом 1¹ частини першої статті 4 Закону України «Про санкції», як суд першої інстанції.

Разом з адміністративним позовом до Вищого антикорупційного суду надійшла заява Міністерства юстиції України про забезпечення позову, яка була задоволена ухвалою суду від 24 січня 2023 в повному обсязі, якою заборонено органам державної реєстрації прав на нерухоме майно вчиняти будь-які реєстраційні дії (реєстрацію прав власності, скасування реєстрації права власності та інших речових прав, у тому числі реєстрацію правочинів щодо відчуження, передачі у володіння та користування третім особам та інше) щодо: двокімнатної квартири загальною площею 40.4 кв.м, з яких житлова площа складає 26.6 кв.м., адреса: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Жуковського, б. 24, кв. 22; трикімнатної квартири загальною площею 72.9 кв.м, з яких житлова площа складає 43.4 кв.м., адреса: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Жуковського, б. 24, кв. 23; трикімнатної квартири загальною площею 97.9 кв.м, з яких житлова площа складає 58.8 кв.м., адреса: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Гаспринського, б. 96, кв. 28. Заборонено органам державної реєстрації прав на транспортні засоби вчиняти будь-які реєстраційні дії (реєстрацію прав власності, скасування реєстрації права власності та інших речових прав, у тому числі реєстрацію правочинів щодо відчуження, передачі у володіння та користування третім особам та інше) щодо: транспортного засобу Chrysler Jeep Wrangler 2, номер та серія знака АК7048ВТ, свідоцтво про реєстрацію від 13 листопада 2010 року № САЕ143287, VIN 1J4FY19P2VP512571; транспортного засобу INFINITI FX35, номер та серія знака АК0090ВН, свідоцтво про реєстрацію від 18 жовтня 2008 року № АКС040167, VIN JNRAS18W79M150495.

Відповідач та треті особи правом на подання відзиву на позовну заяву не скористалися, про відкриття провадження у справі були проінформовані шляхом опублікування повістки про виклик у судові засідання на офіційному сайті Вищого антикорупційного суду, про що свідчать скріншоти з сайту суду (т. 2, а.с. 8-13), а також шляхом направлення листів на електронні адреси (т. 2, а.с. 14-15). Позивач також надав суду доказ розміщення на вебсайті Міністерства юстиції України повідомлення про розгляд судом справи за позовом Мінюсту до Черняка О.Ю. (т. 2).

Інших клопотань, пояснень або заперечень від учасників адміністративного провадження до суду не надходило.

Відповідно до ч. 6 ст. 162 та ч. 2 ст. 175 КАС України, у разі ненадання відповідачем відзиву у встановлений судом строк без поважних причин, суд вирішує

справу за наявними в ній матеріалами.

Відповідно до ч. 5 ст. 283¹ КАС України, позовна заява розглядається в судовому засіданні з повідомленням про дату, час та місце судового засідання позивача та особи, щодо якої ставиться питання про застосування санкції, передбаченої пунктом 1¹ частини першої статті 4 Закону України «Про санкції». Неявка в судове засідання учасників справи та/чи їх представників не перешкоджає розгляду позовної заяви по суті та не може бути підставою для зупинення строків її розгляду, відкладення засідання на інший час чи дату або оголошення перерви в судовому засіданні.

Відповідач та треті особи в судове засідання 27.02.2023 року не з'явилися. Про час та місце розгляду справи повідомлялися належним чином, зокрема, шляхом опублікування повістки про виклик у судові засідання на офіційному сайті Вищого антикорупційного суду, про що свідчать скріншоти з сайту суду (т. 2, а.с. 8-13), а також шляхом направлення листів на електронні адреси (т. 2, а.с. 14-15).

В судовому засіданні 27.02.2023 року представники позивача Кржевін В.М., Мірошник А.С. підтримали доводи, викладені в позовній заяві, та просили задовільнити адміністративний позов.

3. Мотиви суду

3.1. Підстави та умови для застосування стягнення активів

У цій справі суду необхідно встановити, що:

1) позивач звернувся до суду з адміністративним позовом під час дії правового режиму воєнного стану (абзац 1 пункту 1 статті 6 Закону України «Про санкції»);

2) на відповідача накладено санкцію у виді блокування активів за рішенням Ради національної безпеки та оборони України, прийнятим після набрання чинності Законом України № 2257-ІХ (абзац 2 ч. 3 статті 6 Закону України «Про санкції»);

3) наявні підстави для застосування санкції, передбачені абзацом 4 частини 1 статті 5¹ Закону України «Про санкції»;

4) належність відповідача до суб'єктів, до яких може бути застосовано зазначену санкцію;

5) належність активів питання про стягнення яких піднімає позивач, відповідачу, або його можливість прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження цими активами.

Заслухавши пояснення представників позивача, з'ясувавши в судовому засіданні усі фактичні обставини справи, на яких ґрунтується позов, об'єктивно, всебічно, повно оцінивши докази, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, судом встановлено наступне.

3.2. Щодо правового режиму воєнного стану

З приводу правового режиму воєнного стану суд установив.

21.02.2022 росія офіційно «визнала» «державами» створені в окремих районах Донецької та Луганської областей України незаконні терористичні утворення «луганська народна республіка» та «донецька народна республіка».

24.02.2022 президент російської федерації оголосив про початок так званої «спеціальної військової операції» під приводом здійснення так званої «демлітаризації та денацифікації України».

Після цього близько четвертої години ранку були здійснені ракетні удари по всій території України, а російські війська здійснили широкомасштабне вторгнення на територію України, увійшовши з боку російської федерації, білорусі та тимчасово окупованого Кримського півострова.

У зв'язку із цим, Указом Президента України «Про введення воєнного стану» в 24.02.2022 № 64/2022 в Україні запроваджено воєнний стан із 05 години 30 хвили 24.02.2022 строком на 30 діб. Цей Указ затверджений Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX (т. 1 а.с. 32-36).

Згідно з пунктом 3 вказаного Указу Президента у зв'язку із введенням в Україну воєнного стану тимчасово, на період дії правового режиму воєнного стану, зокрема можуть обмежуватися конституційні права, свободи людини й громадянин передбачені статтями 30-34, 38, 39, 41-44, 53 Конституції України.

У подальшому строк дії воєнного стану в Україні продовжено до 19.02.2023 включно (т. 1 а.с. 32-34), а потім до 20.05.2023 включно (т. 1, а.с. 35)

Позовна заява подана 16.02.2023, отже позивач звернувся до суду адміністративним позовом під час дії воєнного стану.

3.3. Щодо накладення санкції у виді блокування активів

Судом встановлено, що рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 7 вересня 2022 року «Про застосування та внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (введене в дію Указом Президента України від 7 вересня 2022 року № 637/2022) стосовно Черняк Олексія Юрійовича, 27 серпня 1973 року народження, уродженця м. Алмати Республіки Казахстан, депутат державної думи федеральних зборів російсько-федеративної VIII скликання, фракція – всеросійська політична партія «єдина росія» застосовано санкцію у виді блокування активів - тимчасове обмеження права особи користуватися та розпоряджатися належним йому майном строком на 10 років (т. 1 а.с. 43-45).

Закон України «Про Раду національної безпеки і оборони України», відповідно до його преамбули, визначає правові засади організації та діяльності Ради національної безпеки і оборони України, її склад, структуру, компетенцію і функції.

Згідно зі статтею 1 згаданого Закону РНБО відповідно до Конституції України є координаційним органом з питань національної безпеки і оборони при Президентові України.

Статтею 10 Закону України «Про Раду національної безпеки і оборони України» встановлено, що прийняті рішення РНБО України вводяться в дію указами Президента України. Рішення Ради національної безпеки і оборони України, введені в дію указами Президента України, є обов'язковими до виконання органами виконавчої влади.

Судом під час розгляду справи встановлено, що рішення Ради національної безпеки і оборони України від 7 вересня 2022 року «Про застосування та внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», як і Указ Президента України від 07.09.2022 № 637/2022, яким воно введене в дію, є чинними.

Отже, суд дійшов висновку, що на відповідача накладено санкцію у виді блокування активів за рішенням Ради національної безпеки та оборони України, прийнятим після набрання чинності Законом України № 2257-IX (абзац 2 пункту 1 статті 6 Закону України «Про санкції»).

3.4. Щодо підстав застосування санкції

Положеннями частини 1 статті 5¹ Закону України «Про санкції» визначено виключний перелік підстав застосування санкції, передбаченої пунктом 1¹ частини 1 статті 4 цього Закону.

Підставами застосування санкції, передбаченої пунктом 1¹ частини першої статті 4 цього Закону, є:

1) завдання істотної шкоди національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України, зокрема, але не виключно, шляхом:...

е) ухвалення або взяття участі в ухваленні рішення (з підтримкою такого рішення своїм голосом) про поширення юрисдикції держави-агресора чи будь-якої іншої держави на територію, яка відповідно до Конституції України входить до складу України;

2) суттєве сприяння вчиненню дій або ухваленню рішень, зазначених у пункті 1 цієї частини, зокрема, але не виключно, шляхом:...

в) інформаційного сприяння вчиненню дій або ухваленню рішень, зазначених у пункті 1 цієї частини, зокрема шляхом організації, фінансування та безпосереднього здійснення публічних дій, спрямованих на:

виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії проти України, окупації територій України, вчинення діянь, які відповідно до норм міжнародного права та/або законодавства України мають ознаки воєнних злочинів, геноциду або злочинів проти людяності.

Під публічними діями розуміються дії, адресовані невизначеному колу осіб, зокрема у мережі Інтернет або за допомогою засобів масової інформації.

3.5. Оцінка доказів

Для встановлення підстав для застосування санкції, передбаченої пунктом 1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», суд має дослідити та оцінити надані позивачем докази у їх сукупності.

Приписами частини першої статті 9 КАС України закріплено, що розгляд і вирішення справ в адміністративних судах здійснюються на засадах змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості.

Поняття і перелік доказів, які передбачені в адміністративному процесі, визначено у статтях 72, 91, 94, 96, 99, 101 КАС України.

В адміністративних справах, визначених статтею 283-1 цього Кодексу, суд ухвалює рішення на користь тієї сторони, сукупність доказів якої є більш переконливою порівняно із сукупністю доказів іншої сторони.

На обґрунтування заявлених позовних вимог суду надано: електронні та письмові докази: відомості, отримані позивачем з офіційних реєстрів, від підприємств, установ та організацій тощо.

До позовної заяви приєднано роздруківки веб-сторінок (паперові копії веб-сторінок), що містять дані, якими Міністерство юстиції України підтверджує наявність обставин (фактів), що обґрунтовують їх вимоги. Враховуючи, що до матеріалів справи доданий DVD-диск з електронними доказами (т. 1 а.с. 227), які були оглянуті судом в судовому засіданні, із відповідними веб-сторінками та посиланнями на місце зберігання даних в електронній формі в мережі Інтернет, судом зазначені посилання приймаються як оригінал електронного документу.

3.6. Вчинення відповідачем дій, передбачених підпунктом «є» пункту 1 частини 1 статті 5¹ Закону України «Про санкції»

24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй. До складу ООН увійшли, серед інших, Українська Радянська Соціалістична Республіка (з 24.08.1991 - Україна), Союз Радянських Соціалістичних Республік (з 24.12.1991 - російська федерація) та ще 49 країн-засновниць, а надалі до вказаної міжнародної організації прийняті інші країни світу.

Відповідно до частини 1 статті 1 Статуту ООН Організація Об'єднаних Націй

переслідує мету підтримувати міжнародний мир і безпеку, і з цією метою вживати ефективних колективних заходів для запобігання і усунення загрози миру і подавлення актів агресії чи інших порушень миру, проводити мирними засобами відповідно до принципів справедливості і міжнародного права налагодження чи вирішення міжнародних спорів чи ситуацій, які можуть призвести до порушення миру.

Частиною 2 статті 2 Статуту ООН передбачено, що всі члени Організації Об'єднаних Націй добросовісно виконують прийняті на себе за цим Статутом обов'язки, щоб забезпечити їм всім у загальному права і переваги, що випливають з належності до складу Членів Організації.

Відповідно до частини 4 вказаної статті Статуту ООН всі члени Організації Об'єднаних Націй утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою чи її застосування як проти територіальної недоторканності чи політичної незалежності будь-якої країни, так і будь-яким іншим способом, несумісним з Цілями Організації Об'єднаних Націй.

При цьому, в преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 зазначено, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України, територія якої є неподільною та недоторканою.

Крім того, згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Згідно із статтею 2 Конституції України, що є Основним Законом України, суверенітет України поширюється на всю її територію. Україна є унітарною державою. Територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Також 31.05.1997 відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заклучним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР).

Відповідно до статей 2, 3 зазначеного Договору російська федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних

зобов'язань, а також інших загально визнаних норм міжнародного права.

28.01.2003 Україна та російська федерація уклали Договір про українсько-російський державний кордон (ратифікований Законом України від 20.04.2004 №1681-IV).

Відповідно до статті 2 зазначеного Договору сторони домовилися, що Українсько-російський державний кордон проходить так, як це зазначено в Описі проходження державного кордону між Україною та Російською Федерацією (Додаток 1) і зображено суцільною лінією червоного кольору на картах державного кордону між Україною та російською федерацією (Додаток 2), станом на момент підписання цього Договору.

У преамбулі Договору сторони зазначили про прихильність цілям і принципам Статуту Організації Об'єднаних Націй, а також положенням Гельсінського Заключного акта 1975 року, яким затверджена «Декларація принципів, якими держави-учасниці керуватимуться у взаємних відносинах». Декларацією закріплені такі принципи: 1) суверенна рівність, поважання прав, притаманних суверенітету; 2) незастосування сили або погрози силою, 3) непорушність кордонів, 4) територіальна цілісність держав, 5) мирне врегулювання суперечок, 6) невтручання у внутрішні справи, 7) поважання прав людини та основних свобод, включаючи свободу совісті, релігії та переконань, 8) рівноправ'я та право народів розпоряджатися своєю долею, 9) співробітництво між державами, 10) сумлінне виконання зобов'язань за міжнародним правом.

Однак, незважаючи на вказані закріплені та визнані міжнародні норми, російська федерація порушила вимоги Статуту ООН, зокрема, на сьогодні здійснює нічим не виправдану агресію проти України, як країна-агресор. Така заздалегідь спланована збройна агресія росії проти України розпочалася 20.02.2014 з військової операції збройних сил російської федерації із захоплення (тимчасової окупації) частини території України - Кримського півострова, після чого росія перейшла до наступного етапу - війни на українському Донбасі. Так, підрозділи російського спецназу та інших збройних формувань російської федерації захопили місцеві органи влади, поліцейські відділки, військові об'єкти України в окремих районах Донецької і Луганської областей України.

З урахуванням підстави, визначеної підпунктом «е», пункту 1 частини 1 статті 5¹ Закону України «Про санкції» та обраної позивачем в обґрунтування адміністративного позову в цій справі доказуванню підлягає факт того, що відповідач вчинив дії щодо завдання істотної шкоди національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України, зокрема, шляхом взяття участі в ухваленні рішення (з підтримкою такого рішення своїм голосом) про поширення юрисдикції держави-агресора на територію, яка відповідно до Конституції України входить до складу України.

Суд установив, що:

15 лютого 2022 року на голосування державної думи рф було винесено проект постанови № 58243-8 «Про звернення державної думи федеральних зборів російської федерації «До президента російської федерації в.в. путіна щодо необхідності визнання донецької народної республіки та луганської народної республіки». Відповідно до даних офіційного сайту державної думи рф (vote.duma.gov.ru), за цю постанову проголосувало 78 відсотків депутатів від загальної їх кількості, зокрема депутат від фракції всеросійської політичної партії «єдина росія» Черняк Олексій Юрійович (т. 1, а.с. 73-75, 90-102).

Крім того, 22 лютого 2022 року на голосування державної думи рф було винесено проекти федеральних законів № 75577-8 «Про ратифікацію договору про дружбу.

співробітництво і взаємодопомогу між російською федерацією та луганською народною республікою» та № 75578-8 «Про ратифікацію договору про дружбу, співробітництво і взаємодопомогу між російською федерацією та донецькою народною республікою». За вказані федеральні закони проголосувало відповідно 88, та 88,9 відсотків депутатів від загальної їх кількості, зокрема депутат Черняк Олексій Юрійович (т. 1, а.с.104-109).

Таким чином, відповідач, як депутат державної думи рф своїм голосом підтримав формальне виправдовування воєнного нападу на територію України.

Підтримка відповідачем рішень політичного керівництва рф шляхом голосування за погодження законів, що мають на меті зміну конституційно закріпленого статусу територій України, вказують на послідовну свідому підтримку рішень керівництва держави-агресора, які спрямовані на спробу поширення юрисдикції на окуповані території України, що порушує державний суверенітет та територіальну цілісність України.

Така політична діяльність відповідача, яка проявилася в голосуванні 15 лютого 2022 р. та 22 лютого 2022 року «за» прийняття постанови про звернення державної думи федеральних зборів російської федерації до президента російської федерації підпадає щодо необхідності визнання донецької народної республіки та луганської народної республіки, а також «за» закони № 75577-8, № 75578-8 підпадає під визначення дій, передбачених підпунктом «є» пункту 1 абзацу 4 частини 1 статті 5-го Закону України «Про санкції», а саме взяття участі в ухваленні рішень (з підтримкою таких рішень своїм голосом) про поширення юрисдикції держави-агресора на територію, яка відповідно до Конституції України входить до складу України.

Щодо такої вимоги Закону України «Про санкції» для застосування санкції у вигляді стягнення в дохід держави як завдання істотної шкоди національній безпеці суверенітету та територіальній цілісності України або значної міри сприяння для вчинення таких дій (в тому числі у виді інформаційного сприяння), суд вказує, що істотність шкоди національній безпеці України підтверджується обставинами розпочатої відкритої агресії рф із заподіянням шкоди як державі України, так окремим її громадянам. У силу вимог ч. 3 ст. 78 КАС України, суд визнає такі обставини загальновідомими, які не потребують доказування.

Виходячи з пояснень представника позивача та доданих доказів, суд дійшов висновку, що Черняк О.Ю. завдав істотної шкоди національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України, зокрема, шляхом взяття участі в ухваленні рішень (з підтримкою таких рішень своїм голосом) про поширення юрисдикції держави-агресора на територію, яка відповідно до Конституції України входить до складу України.

Одним із особливих видів санкцій, які Україна може застосовувати (накладати відповідно до Закону України «Про санкції», є санкція у виді стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

Санкція, передбачена пунктом 1¹ частини першої статті 4 Закону України «Про санкції», має винятковий характер та може бути застосована лише щодо фізичних та юридичних осіб, які своїми діями створили суттєву загрозу національній безпеці суверенітету чи територіальній цілісності України (в тому числі шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) або значною мірою сприяли вчиненню таких дій іншими особами, у тому числі до резидентів у розумінні Закону України «Про основні засади примусового вилучення в Україні об'єктів права власності Російської Федерації та її резидентів».

Стягнення в дохід держави активів фізичних та юридичних осіб додана пунктом 1¹ частини 1 статті 4 до Закону України «Про санкції» на підставі Закону України № 2257-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення ефективності санкцій, пов'язаних з активами окремих осіб» від 12.05.2022, який набрав чинності 24.05.2022 (далі - Закон № 2257-IX).

Відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про санкції» санкції можуть застосовуватися з боку України по відношенню до іноземної держави, іноземної юридичної особи, юридичної особи, яка знаходиться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, а також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність.

Тож, Закон України «Про санкції» визначає вичерпне коло суб'єктів, на яких можуть бути накладені такі санкції. По відношенню до фізичних осіб вони накладаються лише на нерезидентів, іноземців, осіб без громадянства, а також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність.

Законом України «Про санкції» визначено виключний перелік підстав застосування санкції, передбаченої пунктом 1¹ частини першої статті 4 цього Закону (у виді стягнення активів в дохід держави).

Водночас, частина вказаних дій відповідача, вчинена до 24.05.2022, що є датою набрання Законом України № 2257-IX чинності, а частина після цієї дати. При цьому рішення РНБО, яким на відповідача накладено санкцію у виді блокування активів відповідача, прийняте 07.09.2022.

З огляду на це, суд зазначає, що підставами застосування санкцій у виді блокування активів фізичних та юридичних осіб згідно з п. 1 ч. 1 ст. 3 Закону України «Про санкції» є дії фізичної та юридичної особи, які створюють реальні та/або потенційні загрози національним інтересам, національній безпеці, суверенітету і територіальній цілісності України, сприяють терористичній діяльності та/або порушують права і свободи людини і громадянина, інтереси суспільства та держави, призводять до окупації території, експропріації чи обмеження права власності, завдання майнових втрат, створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінного здійснення громадянами України належних їм прав і свобод, які виникли з моменту набуття чинності Закону України «Про санкції» у 2014 році.

Норма, зазначена у п. 1 ч. 1 ст. 3 Закону України «Про санкції» в цій частині діяла з 12.09.2014 року, що свідчить про те, що відповідач мав бути обізнаним, що у випадку вчинення вищезазначених дій відносно до нього можуть бути запроваджені санкції з боку держави України, у тому числі й блокування активів.

У цій частині рішення РНБО про накладення санкцій у виді блокування активів Черняка Олексія Юрійовича, з точки зору дії норми у часі, відповідає, як теоретичним підходам, так і ст. 58 Конституції України. На це вказує те, що спочатку був прийнятий Закон України «Про санкції», який передбачав наслідки за певні дії, а вже після набуття чинності закону, відповідач вчиняв дії, які є підставами для застосування санкції у виді блокування активів, як передумови застосування санкції у виді стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі.

3.7. Вчинення відповідачем дій передбачених абзацом 3 підпункту «в» пункту 2 частини 1 ст. 5¹ Закону України «Про санкції»

З урахуванням підстави, визначеної Законом України «Про санкції» та обраною позивачем в обґрунтування адміністративного позову в цій справі доказуванню підлягає факт того, що відповідач вчинив публічні дії, спрямовані на: виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії проти України, окупації територій України, вчинення діянь, які відповідно до норм міжнародного

права та/або законодавства України мають ознаки воєнних злочинів, геноциду а злочинів проти людяності.

Під публічними діями розуміються дії, адресовані невизначеному колу осіб зокрема у мережі Інтернет або за допомогою засобів масової інформації.

Суд установив, що після початку повномасштабного вторгнення рф на територію України, відповідач як політичний діяч продовжував підтримувати агресивну політику рф та дії її політичного керівництва шляхом публічних заяв, які розміщувалися зокрема на сторінці позивача у соціальній мережі «Вконтакте» (<https://vk.com>).

Відповідач здійснював інформаційну підтримку російської пропаганди публічному просторі щодо заперечення злочинного характеру та виправдані повномасштабного вторгнення в Україну.

Зокрема, відповідачем у період з 22 лютого 2022 року по дату подання позовної заяви до суду (16.02.2023) на власній сторінці у соціальній мережі «Вконтакте» (<https://vk.com>) було поширено більше 20 публікацій, направлених на:

- 1) підтримку формальної анексії тимчасово непідконтрольних територій Донецької та Луганської областей України;
- 2) підтримку воєнного вторгнення рф на територію України;
- 3) підтримку проведення нелегітимних референдумів на території Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей;
- 4) підтримку збройних сил рф, президента рф путіна та взятого щодо України фашистського політичного курсу рф загалом.

Зокрема, на сторінці Черняка О.Ю. було опубліковано (т. 1, а.с. 110-139):

- публікацію від 22 лютого 2022 року, в якій відповідач висловлює свою підтримку визнання незалежності так званих «днр» та «лнр», підтримку підписаних «договорів про дружбу» з цими утвореннями та вдячність за це президенту рф путіну (посилання на публікацію: https://vk.com/wall575886325_11564) (т. 1, а.с. 111);

- публікацію від 24 лютого 2022 року, якою відповідач розповсюджує російську пропаганду, відповідно до якої так звана «спеціальна воєнна операція» нібито «мироутворююча» і її метою є «припинення геноциду» (посилання на публікації: https://vk.com/wall575886325_11578; https://vk.com/wall575886325_11579; https://vk.com/wall575886325_11590) (т. 1, а.с. 112);

- публікацію від 01 квітня 2022 року, якою відповідач пропагує підтримку так званої спеціальної воєнної операції та визнання так званих «днр» та «лнр» (т. 1, а.с. 127);

- публікацію від 27 квітня 2022 року, якою відповідач повідомляє про свою участь у дискусії на тему так званої «денацифікації» України (посилання: https://vk.com/wall575886325_12732) (т. 1, а.с. 129);

- публікацію від 09 червня 2022 року, якою відповідач пропагує підтримку збройних сил рф, які, за словами відповідача, воюють з «українськими неонацистами». Крім того, вказана публікація супроводжується відеозаписом, в якому зображено систему «ураган» з намальованою на ній латинською літерою «Z», що вживається як символіка збройних сил рф (посилання на публікацію: https://vk.com/wall575886325_12900) (т. 1, а.с. 130);

- публікацію від 22 серпня 2022 року, якою відповідач вітає читачів із днем прапора рф та називає воєнний напад рф на Україну та події, пов'язані з ним «спеціальною воєнною операцією» (посилання на статтю: https://vk.com/wall575886325_13232) (т. 1, а.с. 132).

Проаналізувавши надані докази, суд погоджується з позивачем, що та висловлювання відповідача підпадають під визначення публічних дій, передбачених абзацом 3 підпункту «в» пункту 2 частини 1 ст. 5¹ Закону України «Про санкції».

Щодо таких вимог Закону України «Про санкції» для застосування санкції у вигляді стягнення активів в дохід держави як завдання істотної шкоди національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України або значності міри сприяння для вчинення таких дій (в тому числі у виді інформаційного сприяння), суд зазначає наступне.

Позивачем у позовній заяві відображена конкретна підстава необхідності застосування такої санкції по відношенню до відповідача: суттєве сприяння вчиненню дій або ухваленню рішень, зазначених у п. 1 абз. 4 ч. 1 ст. 5¹ Закону України «Про санкції» (завдання істотної шкоди національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України) шляхом інформаційного сприяння - організації та безпосереднього здійснення публічних дій, спрямованих на виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії проти України, окупації територій України, вчинення діянь, які відповідно до норм міжнародного права та/або законодавства України мають ознаки воєнних злочинів, геноциду або злочинів проти людяності.

Суттєвість інформаційного сприяння випливає із наявних матеріалів, які підтверджують те, що відповідач, перебуваючи на посаді депутата (члена парламенту), використовував свої функції як інструмент розповсюдження антиукраїнської пропаганди з метою виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії проти України, окупації територій України, вчинення діянь, які відповідно до норм міжнародного права та/або законодавства України мають ознаки воєнних злочинів, геноциду або злочинів проти людяності.

Істотність шкоди національній безпеці України підтверджується обставинами розпочатої відкритої агресії РФ із заподіянням шкоди як державі України, так і окремим її громадянам. У силу вимог ч. 3 ст. 78 КАС України, суд визнає істотність шкоди загальновідомими обставинами, які не потребують доказування.

Виходячи з пояснень представника позивача та доданих доказів, суд дійшов висновку, що Черняк О.Ю. вчинив суттєве інформаційне сприяння вчиненню дій, що підривають та загрожують територіальній цілісності, суверенітету та незалежності України шляхом безпосереднього здійснення публічних дій, спрямованих на виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії проти України, окупації територій України, вчинення діянь, які відповідно до норм міжнародного права та/або законодавства України мають ознаки воєнних злочинів, геноциду або злочинів проти людяності.

Отже, судом було встановлено, що відповідач здійснював публічні дії, що були спрямовані на виправдовування й визнання правомірною збройної агресії проти України, глорифікацію осіб, які здійснювали таку збройну агресію та повну підтримку політики держави-агресора як до 24.05.2022 (дати набуття чинності п. 1¹ ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції»), так і після зазначеної дати.

Оскільки положення ст. 58 Конституції України поширюються і на п. 1¹ ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», суду необхідно перевірити, чи вбачаються у діях відповідача підстави, передбачені ч. 1 ст. 5¹ Закону України «Про санкції», які виникли або існували та продовжили існувати після набуття змін до цього Закону (набуття чинності Законом України № 2257-ІХ), а саме станом на 24.05.2022.

З огляду на вищенаведене суд приходиться до висновку щодо можливості застосування до Черняка Олексія Юрійовича санкції на підставі Закону України № 2257-ІХ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення ефективності санкцій, пов'язаних з активами окремих осіб» від 12.05.2022, який набрав чинності 24.05.2022.

3.8. Щодо належності відповідача до суб'єктів, до яких може бути застосовано зазначену санкцію

Відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про санкції» санкції можуть застосовуватися з боку України по відношенню до іноземної держави, іноземної юридичної особи, юридичної особи, яка знаходиться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність.

Тож, Закон України «Про санкції» визначає вичерпне коло суб'єктів, на які можуть бути накладені такі санкції. По відношенню до фізичних осіб вони накладаються лише на нерезидентів, іноземців, осіб без громадянства, а також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність. Лише останні наведені в законі безвідносно до їх іноземної або української приналежності.

Поняття терористичної діяльності встановлено статтею 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» № 638-IV від 20.03.2003 (далі - Закон № 638-IV). Закон України «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну» № 2265-IX від 22.05.2022 (далі - Закон № 2265-IX, який набрав чинності 12.06.2022) цю статтю доповнено наступним визначенням: терористичною є діяльність, яка охоплює пропаганду російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України.

В свою чергу, під пропагандою російського нацистського тоталітарного режиму збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України розуміється поширення інформації, спрямованої на підтримку або виправдання злочинного характеру діяльності Російської Федерації, органів держави-терориста (державного агресора), їх посадових осіб, працівників, службовців (у тому числі військовослужбовців) та (або) представників, які відкрито або приховано діють від імені Російської Федерації на території України або з територій інших держав проти України; публічне заперечення, у тому числі через засоби масової інформації або використання мережі Інтернет, злочинного характеру збройної агресії Російської Федерації проти України; публічне використання символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну, використання, створення або поширення продукції, що містить таку символіку, в Україні та (або) за кордоном (п. ч. 1 ст. 1 Закону № 2265-IX).

Судом встановлено, що здійснення відповідачем дій, наведених в п. 3.7. цього рішення підпадає під визначення поняття здійснення терористичної діяльності.

Відтак, до відповідача може бути застосована санкція у виді стягнення активів дохід держави, як до суб'єкта, що здійснює терористичну діяльність.

3.9. Підтвердження факту належності активів, щодо яких може бути застосована санкція у виді стягнення у дохід держави

3.9.1. Правові підстави визначення обсягу активів, щодо яких може бути застосована санкція у виді стягнення у дохід держави

Пункт 1¹ ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції» визначає, що стягненню в дохід держави підлягають активи, що належать фізичній або юридичній особі, а також активи, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

Згідно з пунктом 3 статті 1 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню

тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення», активами пов'язаними з тероризмом та його фінансуванням, розповсюдженням зброї масового знищення та його фінансуванням, є всі активи, що прямо (а щодо права власності не корпоративні права – також опосередковано (через інших осіб)) перебувають у власності, в тому числі у спільній власності, або передаються на користь осіб, включених до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції, осіб, які здійснюють фінансові операції від імені або за дорученням осіб, включених до переліку осіб, та осіб, якими прямо або опосередковано (через інших осіб) володіють або кінцевими бенефіціарними власниками яких є особи, включені до переліку осіб, а також активи, отримані від таких активів.

Відповідно до пункту 3 статті 1 Закону України «Про запобігання корупції» під близькими особами є члени сім'ї а також чоловік, дружина, батько, мати, вітчим, мачуха, син, дочка, пасинок, падчерка, рідний та двоюрідний брати, рідна та двоюрідна сестри, рідний брат та сестра дружини (чоловіка), племінник, племінниця, рідний дядько, рідна тітка, дід, баба, прадід, прабаба, внук, внучка, правнук, правнучка, зять, невістка, тесть, теща, свекор, свекруха, батько та мати дружини (чоловіка) сина (дочки), усиновлювач чи усиновлений, опікун чи піклувальник, особа яка перебуває під опікою або піклуванням особи.

Відповідно до підпункту «в» підпункту 14.1.159 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України, пов'язаними фізичними особами є чоловік (дружина), батьки (у тому числі усиновлювачі), діти (повнолітні/неповнолітні, у тому числі усиновлені), повнорідні та неповнорідні брати і сестри, опікун, піклувальник, дитина над якою встановлено опіку чи піклування.

3.9.2. Перелік активів, питання про стягнення яких підіймає позивач

(а) Активи належні відповідачу на праві власності

Відповідно до листа Головного сервісного центру МВС від 05.01.2023 № 31/227-350-2023 (т. 1, а.с. 143-145) Черняк О.Ю. володіє транспортним засобом Chrysler Jeep Wrangler 2, номер та серія знака АК7048ВТ, свідоцтво про реєстрацію від 13 листопада 2010 року № САЕ143287, VIN 1J4FY19P2VP512571.

(б) Активи, щодо яких підсанкційна особа може прямо чи опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними через дружину, Хархан Ольгу Олегівну

Відповідно до відомостей Державного реєстру актів цивільного стану громадян. Черняк Олександр Юрійович перебуває у шлюбі з Хархан Ольгою Олегівною (актовий запису про шлюб № 387 від 15.05.2010) (т. 1, а.с. 146-174).

Відповідно до відомостей Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, Хархан О.О. (РНОКПП:) на праві власності належить наступне майно, набуте під час шлюбу, в тому числі (т. 1, а.с. 148-159):

- двокімнатна квартира загальною площею 40.4 кв. м., реєстраційний номер: 159876201101, адреса: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Жуковського, б. 24, кв. 22. Відомості внесено на підставі договору дарування № 1243 від 18 вересня 2013 року, зареєстрованого приватним нотаріусом Крятовою Ю.Г. (витяг з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно додається);

- трикімнатна квартира загальною площею 72.9 кв. м., реєстраційний номер: 273357901101, адреса: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Жуковського, б. 24, кв. 23. Відомості внесено на підставі свідоцтва про право власності, серія та номер: 16541590, виданого 22 січня 2014 року, виданого

співробітником Реєстраційної служби Сімферопольського міського управління юстиції Автономної Республіки Крим Кириловою І.І. (витяг з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно додається);

- трикімнатна квартира загальною площею 97.9 кв. м., реєстраційний номер 35797716, адреса: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Гаспринського б. 96, кв. 28. Підстава виникнення права власності: свідоцтво про право власності видане на підставі рішення виконавчого комітету Сімферопольської міської ради від 13 грудня 2011 року за № 3252 (витяг з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно додається).

Таким чином, за час перебування у шлюбі з Черняком О.Ю., а саме з 15.05.2010 Хархан О.О. отримала у власність 3 квартири.

Обґрунтовуючи позов, позивач посилається на те, що відповідно до лист Державної податкової служби від 06.01.2023 № 301/5/99-00-08-02-01-05 (т. 1, а.с. 163-169) сумарний дохід Хархан О.О. за період з 2003 по 2014 рік становить 397 336 грн 91 коп. (триста дев'яносто сім тисяч триста тридцять шість гривень 91 копія).

Як убачається із аналізу ринку нерухомості, зокрема цінової інформації отриманої позивачем (т. 1, а.с. 170-176):

- Вартість однокімнатної квартири у Автономній Республіці Крим могла становити від 72 000,00 дол. США (575 460 грн. 00 коп. у гривневому еквіваленті на час публікації оголошення) до 600 000 дол. США (4 795 800 грн. 00 коп. у гривневому еквіваленті на час публікації оголошення);

- Вартість трикімнатної квартири в Автономній Республіці Крим могла становити 70 000,00 дол. США (559 510 грн. 00 коп. у гривневому еквіваленті на час публікації оголошення) та 651 066 грн. 00 коп.

Вирішуючи питання про те, чи може відповідач вчиняти дії щодо зазначеного майна, суд виходить з такого.

Згідно зі статтею 60 Сімейного кодексу України майно, набуте подружжям за час шлюбу, належить дружині та чоловікові на праві спільної сумісної власності.

Відповідно до я. 1 ст. 63 Сімейного кодексу України дружина та чоловік мають рівні права на володіння, користування і розпорядження майном, що належить їм на праві спільної сумісної власності, якщо інше не встановлено домовленістю між ними.

Згідно з ч. 1 ст. 65 Сімейного кодексу України дружина, чоловік розпоряджаються майном, що є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя за взаємною згодою.

Разом з тим, відповідно до п. 2 ч. 1 ст. 57 Сімейного кодексу України, особисток приватною власністю дружини, чоловіка є майно, набуте нею, ним за час шлюбу, але на підставі договору дарування або в порядку спадкування.

Отже, щодо майна, набутого під час шлюбу, а саме: трикімнатної квартири загальною площею 72.9 кв. м., реєстраційний номер: 273357901101, адреса: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Жуковського, б. 24, кв. 23; трикімнатна квартира загальною площею 97.9 кв. м., реєстраційний номер: 35797716, адреса: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Гаспринського, б. 96, кв. 28, суд приходиться до висновку, що відповідач може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

Як убачається, з витягу з державного реєстру речових прав на нерухоме майно та реєстру прав власності на нерухоме майно право власності на двокімнатну квартиру загальною площею 40.4 кв. м., реєстраційний номер: 159876201101, адреса: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Жуковського, б. 24, кв. 22 набуто Хархан О.О. на підставі договору дарування №1243 від 18.09.2013 (приватний нотаріус Кривоносов Ю.Г.), а отже, є особистою приватною власністю Хархан О.О., а також є такою, що

набувається не в результаті оплатного договору, тобто, не передбачає здійснення останньою витрат на придбання мана.

Також позивач надав інформацію про доходи відповідача та третьої особи Хархан О.О. за період з 1998 р. по 3 кв. 2022 р. Позивачем не було надано договір дарування та інформації, ким саме було подаровано третій особі, Хархан О.О. квартиру загальною площею 40.4 кв. м., реєстраційний номер: 159876201101.

Суд вважає, що позивач не довів, що, двокімнатна квартира загальною площею 40.4 кв. м., реєстраційний номер: 159876201101, адреса: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Жуковського, б. 24, кв. 22, набута дружиною відповідача договором дарування належить до таких, щодо яких відповідач має може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження нею. Тому доводи позивача щодо обсягу доходів відповідача та його дружини судом до уваги не беруться.

(в) Відносно активів, щодо яких відповідач може прямо чи опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними через сестру, Черняк Тетяну Юрїївну

Відповідно до змісту листів Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів (далі – АРМА) від 29.09.2022 №4202/2-27-22/5 (т. 1, а.с 184-185), листа Головного сервісного центру МВС України від 05.01.2023 №31/227-350-2023 (т. 1, а.с. 143-145) відповідач, Черняк О.Ю., має сестру – Черняк Тетяну Юрїївну (РНОКПП: адреса реєстрації:

Черняк Т.Ю. володіє транспортним засобом INFINITI FX35, номер та серія знака АК0090ВН, свідоцтво про реєстрацію від 18 жовтня 2008 року № АКС040167, VIN JNRAS18W79M150495 (т. 1, а.с. 143-145).

Як вбачається із листа-відповіді ДПС від 06.01.2023 року за № 301/5/99-00-08-02-01-05 (т. 1, а.с. 163-169), сумарний дохід Черняк Т. Ю. за період з 1999 по 2008 роки становить 58 922 грн. 69 коп.

Відповідно до цінової інформації, установленної позивачем та наданої суду, станом на 24 липня 2008 року ціна на нові автомобілі INFINITI FX35 сягає 37 950 (тридцять сім тисяч дев'ятсот п'ятдесят) доларів США, що в гривневому еквіваленті на час набуття Черняк Т.Ю. права власності на зазначене авто, складало 188 376 грн. 21 коп. (т. 1, а.с. 208-212).

На думку позивача, різниця між рівнем офіційного доходу Черняк Т.Ю. та вартістю придбаного нею автомобіля INFINITI FX35, № АКС040167, VIN JNRAS18W79M150495 свідчить про те, що транспортний засіб придбаний за кошти Черняка О.Ю. і знаходиться в його опосередкованому володінні.

Суд не може погодитись із зазначеним доводами позивача, оскільки відповідно до інформації ДПС України від 06.01.2023 (т. 1, а.с. 163-165) дохід відповідача, Черняка О.Ю. за період з 1 кв. 1998 р. по 2008 р. складає 152 096,09 грн., що також є недостатнім аби зробити висновок, що транспортний засіб INFINITI FX35 придбаний за його кошти.

Ураховуючи викладене, суд приходять до висновку, що позивачем не доведено, що Черняк О.Ю. може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження щодо транспортного засобу INFINITI FX35, № АКС040167, VIN JNRAS18W79M150495 через сестру, Черняк Т.Ю.

3.10. Пропорційність втручання у право власності відповідача

Будь-яке примусове позбавлення власності є втручанням у право на власність.

Відповідно до положень статті 1 Першого Протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі - Конвенція) кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений свого майна інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом а) за загальними принципами міжнародного права. Також, ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності (стаття 41 Конституції України). Право, в цілому дозволяє таке втручання, проте це втручання повинно бути законним, обґрунтованим та пропорційним.

Відповідно до статті 1 Першого Протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, будь-яке обмеження права власності повинне здійснюватися, зокрема, на умовах, передбачених законом. Також, обмеження права власності має переслідувати законну мету за допомогою засобів, які є пропорційним меті («*Beveler v. Italy*» від 5 січня 2000 року, заява № 33202/96, § 107). При цьому, має бути розумне співвідношення між засобами та метою, що досягається – так званий «справедливий баланс» між інтересом суспільства та вимогами щодо захисту фундаментальних прав особи (серед інших, рішення ЄСПЛ у справі «*Edwards v. Malta*» від 24 жовтня 2006 року, заява № 17647/04, § 69).

Право власності не є абсолютним, оскільки держава може вимагати від суб'єктів дотримуватися певних позитивних зобов'язань. У разі, якщо особи своїми діями створюють суттєву загрозу національній безпеці, інтересам громадян країни наприклад, через фінансування чи підтримку війни проти цієї країни, держава може вжити заходів на припинення чи попередження таких дій.

При застосуванні такої санкції як стягнення активів у дохід держави суд повинен враховувати співмірність її застосування зі шкодою, що завдана інтересам суспільства діями відповідача.

У постанові Великої Палати Верховного Суду від 07.04.2020 у справі № 916/2791/13 сформована наступна правова позиція: втручання у право власності, навіть якщо воно здійснюється згідно із законом і з легітимною метою, буде розглядатися як порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції, якщо не буде встановлено справедливого балансу між інтересами суспільства, пов'язаними із цим втручанням, і інтересами особи, яка зазнає втручання в її право власності. Отже, має існувати розумне співвідношення (пропорційність) між метою, досягнення якої передбачається та засобами, які використовуються для її досягнення (п. 6.43 Постанови).

З цього приводу Велика Палата Верховного Суду наголошує, що не кожне втручання у право мирного володіння майном зумовлює порушення принципів пропорційності (п. 6.48 Постанови).

При аналізі пропорційності втручання в право на вільне володіння майном суд ураховує наступні обставини.

Україна має суверенне право на захист. Воно закріплене в Конституції України Декларації про державний суверенітет України, загальнозвідомих міжнародних нормативно-правових актах, нормах і правилах.

Суд погоджується з позицією позивача, що застосування санкції у виді стягнення активів у дохід держави спрямоване, перш за все, на зупинення агресивних дій РФ припинення підтримки її нинішнього політичного режиму шляхом впливу на фінансові можливості прихильників такої політики та здійснення швидкого та ефективного відшкодування збитків, завданих жертвам агресії за рахунок коштів, отриманих від стягнення.

Окремою необхідністю для застосування санкцій виступає важливість зупинення подальшого сприяння та підтримки «воєнних операцій» РФ шляхом встановлення для підсанкційних осіб конкретних і невідворотних наслідків таких протиправних дій у

вигляді втрати власних активів на території цієї держави, щодо якої здійснюється агресія.

Управлінням Верховного комісара ООН з прав людини (УВКПЛ ООН) на щотижневій основі публікуються дані щодо втрат серед цивільних осіб після початку вторгнення РФ на територію України. Так, на офіційному вебсайті ООН опубліковано наступну найактуальнішу інформацію станом на 13 лютого 2023 року (за посиланням: <https://www.ohchr.org/en/news/2023/02/ukraine-civilian-casualty-update-13-february-2023>):

«З 24 лютого 2022 року, коли почався збройний напад Російської Федерації на Україну, до 22 січня 2023 року Управління Верховного комісара ООН з прав людини (УВКПЛ ООН) зафіксувало 18955 випадки загибелі або поранення цивільних осіб в Україні: 7199 загиблих і 11756 поранених.

- 7199 загиблих: 2888 чоловіків, 1941 жінок, 180 дівчат і 226 хлопчиків, а також 32 дітей і 1932 дорослих, стать яких наразі не відома;

- 11756 поранених: 2616 чоловіків, 1856 жінок, 253 дівчинки і 341 хлопчик, а також 260 дітей і 6430 дорослих, стать яких наразі не відома.

Суд ураховує інформацію, надану УВКПЛ ООН на офіційному сайті про численність жертв серед цивільного населення після початку військової агресії РФ.

Також, з відомостей про доходи та майно дружини відповідача (третя особа) (том 1, а.с. 148-159), вбачається, що за дружиною відповідача, зареєстровано право власності на інші об'єкти нерухомого майна (двокімнатна квартира загальною площею 58.7 кв. м., реєстраційний номер: 16235412, адреса: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Гаспринського, буд. 5а, кв. 11), що набуто нею до шлюбу з відповідачем, а тому у випадку часткового задоволення адміністративного позову, відповідач не буде позбавлений місця для проживання.

Отже, в умовах триваючої агресивної війни РФ проти України, застосування санкції, на переконання суду, співвідноситься з інтересами суспільства та є пропорційними.

4. Висновки суду

З урахуванням наведеного, суд вважає, що докази, надані позивачем разом із позовною заявою та які досліджені судом під час судового розгляду, посилання на які містяться в мотивувальній частині рішення, у своїй сукупності відповідають вимогам належності, допустимості та достовірності, при цьому наданих позивачем доказів достатньо для визнання факту того, що:

- рішенням РНБО від 07 вересня 2022 року «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (введене в дію Указом Президента України від 07 вересня 2022 року № 637/2022) стосовно Черняка Олексія Юрійовича, 27 серпня 1973 року народження, уродженця м. Алмати Республіки Казахстан, на той час депутат державної думи федеральних зборів російської федерації VIII скликання, фракція – всеросійська політична партія «єдина росія», застосовано санкцію у виді блокування активів;

- діяльність відповідача Черняка О.Ю., яка полягала в голосуванні 15.02.2022 року за проект постанови № 58243-8 «Про звернення державної думи федеральних зборів російської федерації «До президента російської федерації в.в. путіна щодо необхідності визнання донецької народної республіки та луганської народної республіки» та голосуванні 22.02.2022 р. за закони законів № 75577-8 «Про ратифікацію договору про дружбу, співробітництво і взаємодопомогу між російською федерацією та луганською народною республікою» та № 75578-8 «Про ратифікацію договору про дружбу, співробітництво і взаємодопомогу між російською федерацією та донецькою народною республікою»,

підпадає п
визначення дій передбачених підпунктом «є» пункту 1 частини 1 статті 5¹ Закон
України «Про санкції»;

- діяльність відповідача Черняка О.Ю. яка полягала у здійсненні в період з лютого 2022 року по дату подання позовної заяви до суду (16.02.2023) на власній сторінці у соціальній мережі «Вконтакте» (<https://vk.com>) поширення більше 2 публікацій, направлених на: 1) підтримку формальної анексії тимчасово непідконтрольних територій Донецької та Луганської областей України; 2) підтримку воєнного вторгнення РФ на територію України; 3) підтримку проведення нелегітимних референдумів на території Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонських областей; 4) підтримку збройних сил РФ, президента РФ Путіна та взятого щодо України фашистського політичного курсу РФ загалом, підпадає під ознаки підстав закріплених абзацом 3 підпункту «в» пункту 2 частини 1 ст. 5¹ Закону України «Про санкції» для стягнення її активів у дохід держави, були вчинені як до 24.05.2022, так після цієї дати;

- відповідачу Черняку О.Ю. належать, або щодо них відповідачем прямо чи опосередковано (через дружину Хархан О.О.) вчиняються дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження щодо наступних активів:

- трикімнатна квартира загальною площею 72.9 кв.м, з яких житлова площа складає 43.4 кв.м., адреса: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Жуковського, б. 24, кв. 23;

- трикімнатна квартира загальною площею 97.9 кв.м, з яких житлова площа складає 58.8 кв.м., адреса: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Гаспринського, б. 9б, кв. 28;

- транспортний засіб Chrysler Jeep Wrangler 2, номер та серія знака АК7048В, свідоцтво про реєстрацію від 13 листопада 2010 року № САЕ143287, VIN 1J4FY19P2VP512571.

Тому суд вбачає підстави для часткового задоволення адміністративного позову Міністерства юстиції України до Черняка О.Ю., а саме, стягнення в дохід держави відповідних активів.

5. Інші питання

Ухвалою Вищого антикорупційного суду від 17.02.2023 задоволено заяву Міністерства юстиції України про забезпечення позову шляхом заборони вчиняти будь-які реєстраційні дії щодо відповідних об'єктів нерухомого майна.

Відповідно до частини 1 статті 157 КАС України суд може скасувати заходи забезпечення позову з власної ініціативи або за вмотивованим клопотанням учасника справи.

Підстав для скасування заходів забезпечення адміністративного позову при вирішенні справи по суті немає, оскільки до відповідача застосовано санкцію у вигляді стягнення відповідних активів, а ризики, встановлені ухвалою суду про забезпечення позову, не тільки продовжують існувати, але й збільшилися.

При ухваленні рішення суд також вирішує чи є підстави допустити негайне виконання рішення (п. 6 ч. 1 ст. 244 КАС України). Оскільки рішення суду про застосування санкції, передбаченої п. 1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції» належить до судових рішень, які виконуються негайно у відповідності до статей 27 та 371 КАС України, суд не вбачає підстав для допущення негайного виконання рішення.

Відповідно до ст. 139 КАС України відсутні підстави для розподілу судових витрат, оскільки позивач звільнений від сплати судового збору на підставі п. 25 ч. 1 ст. 5 Закону України «Про судовий збір», а доказів понесення інших судових витрат

сторонами у даній справі не надано.

З урахуванням зазначеного вище, беручи до уваги положення статей 2, 10, 12, 72-79, 99, 243-246, 268, 269, 283-1 КАС України, статей 4-5² Закону України «Про санкції», суд

ВИРІШИВ:

1. Адміністративний позов Міністерства юстиції України до Черняка Олексія Юрійовича – задовольнити частково.

2. Застосувати до Черняка Олексія Юрійовича, 27 серпня 1973 року народження, уродженця м. Алмати Республіки Казахстан (РНОКПП _____), місце проживання _____), санкцію, передбачену пунктом 1¹ частини першої статті 4 Закону України "Про санкції".

3. Стягнути в дохід держави активи, а саме:

3.1. трикімнатну квартиру загальною площею 72.9 кв.м, з яких житлова площа складає 43.4 кв.м., адреса: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Жуковського, б. 24, кв. 23 (реєстраційний номер майна в реєстрі – 273357901101);

3.2. трикімнатну квартиру загальною площею 97.9 кв.м, з яких житлова площа складає 58.8 кв.м., адреса: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Гаспринського, б. 96, кв. 28 (реєстраційний номер майна в реєстрі – 35797716);

3.3. транспортний засіб Chrysler Jeep Wrangler 2, номер та серія знака АК7048ВТ, свідоцтво про реєстрацію від 13 листопада 2010 року № САЕ143287, VIN 1J4FY19P2VP512571.

У решті позовних вимог відмовити.

4. Надіслати це рішення в день набрання ним законної сили Кабінету Міністрів України для визначення суб`єкта, порядку та способу його виконання.

5. Опублікувати текст рішення на офіційному веб-сайті Вищого антикорупційного суду відповідно до положень ч. 7 ст. 283-1 КАС України, з урахуванням ч. 16 ст. 10 КАС України.

Апеляційна скарга на рішення Вищого антикорупційного суду може бути подана стороною до Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду протягом п`яти днів з дня його проголошення. Особи, які не були присутні при проголошенні зазначеного рішення, мають право його оскаржити протягом п`яти днів із дня публікації рішення на офіційному вебсайті Вищого антикорупційного суду.

Це рішення набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги це рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Головуючий (суддя-доповідач)

Підпис Кравчук О.О.

Судді:

Підпис Білоус І.О.

Підпис

Крук Є.В.

